

en saadan Rekvisition formentes at være i Strid med de anerkendte folkeretlige Regler, og da Spørgsmaalet var af betydelig principiel Interesse for de neutrales Retsstilling, havde den svenske Gesandt i London henstillet, at Spørgsmaalet burde procederes for Priseretten ogsaa paa de tre nordiske Rigers Vegne, og at Omkostningerne derved skulde fordeles ligeligt imellem dem.

Paa Minister Günther's Forespørgsel om, hvorvidt den danske Regering var villig til at deltage i Udgifterne, blev der herfra meddelt ham, at den danske Regering var villig hertil forudsat, at den norske Regering ligeledes sluttede sig til Forslaget, og at den svenske Regering, hvis et lignende Tilfælde skulde opstaa for Danmarks Vedkommende, vilde være villig til at vise Gensidighed.

Da den norske Regering for sit Vedkommende sluttede sig til det svenske Forslag, fandt den omhandlede Procedure Sted med det Resultat, at Priserettens Afgørelse gik de nordiske Regeringer imod, hvilken Afgørelse derefter blev appelleret til den højere Instans, Privy Council, der omstødte Priserettens Afgørelse og erklærede den stedfundne Rekvisition for at være i Strid med international Ret.

Efter at den svenske Regering derefter havde betalt de i Sagens Anledning for begge Instanser opstaaede Omkostninger, tilsammen £ 5,874-6-1, blev der herfra paa den svenske Regerings Henvendelse udbetalt samme det ansøgte Beløb som den Trediedel af Omkostningerne, der udgjorde Danmarks Bidrag.
